

KULTU ZENTROEI BURUZKO LEGEAREN AURREPROIEKTUAREN INGURUKO TXOSTEN JURIDIKOA

I.- SARRERA

Txosten hau Xedapen Orokorrek egiteko Prozedurari buruzko abenduaren 22ko 8/2003 Legearen 7.3 artikuluari jarraituz egin da. Lege horren arabera, *“betiere, prozeduraren instrukzioa egin duen saileko zerbitzu juridikoak txosten juridiko bat egin beharko du alderdi hauek aztertzeko: egitekoa den arauaren funts objektiboa zein den, haren edukia Legearen eta Zuzenbidearen araberrakoa den eta araugintza-teknikaren jarraibideak bete diren, baldin eta halakorik balego”*.

Txosten hau emateko Araubide Juridikoaren Zuzendaritzak duen eskumena Lehendakaritzaren egitura organikoa eta funtzionala ezartzen duen apirilaren 9ko 187/2013 Dekretuaren 7. artikuluko c) letran xedatutakoaren ondorioa da. Bertan adierazten da Zuzendaritza horri dagokiola berak izapidetu behar dituen *“xedapenen, hitzarmenen eta erabakien proiektuak egitea eta horien txostenak egitea...”*.

II.- AURREKARIAK

2011n, kultu-zentroei buruzko arauzko ekimen bat izan zen. Gaur egun ekimen horri arauzko testuaren proposamen berarekin heldu zaionez, erabilgarriak dira Justizia eta Herri Administrazioaren Zerbitzuen Zuzendaritzaren 2011ko abenduaren 29ko txosten juridikoan egindako gogoetak; Zuzendaritza hori izan zen ekimena izapidetzeko arduraduna bere sasoian.

Hori dela eta, erreferentzia gisa txosten hau hartuta, testua eguneratzen da, oharrekin, eta interesgarritzat hartzen direnak aurkeztu dira.

Halaber, adierazi behar da, jarraipen egokirako, txosten honen erreferentzia guztiak -artikuluen aipamenak, aldaketak, eta abar- aurreproiektuaren aurreko zirriborroa kontuan hartuta egiten direla, hori hartuta abiapuntutzat.

Artikulu batzuk ezabatzeko proposamenaren ondorioz, ondoriozko zirriborro berriak (1. zirriborroa) beste numerazio bat aurkezten du eta ez dator aurrekoarekin bat.

III.- PROIEKTUARI BURUZKO GOGOETA JURIDIKOAK

1) Eskumen materiala, formala eta tresna juridikoa

1.1.- Eskumen materiala

Gure ustez aurreproiektua 2011n aztertu zuen txostenak egoki adierazi bezala, Espainiako Konstituzioaren (EK) 16.1 artikulua erlijio-askatasuna oinarritzko eskubide gisa aurreikusten du, eta EKren 81. artikulua ezartzen du funtsezko eskubideen eta askatasun publikoen garapena lege organikoaren bidez egingo dela. Garapen hori Erlijio Askatasunari buruzko uztailaren 5eko 7/1980 Lege Organikoaren bidez gertatu zen.

Lege organiko horren 2.2 artikulua zehazten du erlijio-askatasunak ulertzen duela elizek, konfesioek eta erlijio-elkarteek kulturako lekuak edo helburu erlijiosoekin biltzeko lekuak ezartzeko duten eskubidea.

Hala ere, proiektu honen helburua ez da arautzea erlijio-askatasunerako eskubidea -alderdi hori eskumen autonomikoari eragozten zaio-, baizik eta arautzeko estandar batzuk sortzea, "kultu-zentro" horiek ezartzeko bereziak direnak, irizpide egokien, homogeneousen eta berdinezaleen bidez, segurtasun juridikoak babestuta eta erlijio-konfesioen arteko edozein diskriminazio saihestuz.

Gainera, legeak araudiaren bidez lortu nahi duena da establezimendu horiek bertaratzen diren pertsonen segurtasuna bermatzen duten segurtasun-baldintza teknikoak betetzea, barruan jendea hartzen duten lokalak direnez.

Horren harira esan behar da oraintsu onetsitako 10/2015 Legeak, abenduaren 23koak, Jendaurreko Ikuskizunen eta Jolas Jarduerenak, 3.2 artikuluan ("Aplikazio-eremua") zehazten duela erlijio-ospakizunak kanpo daudela ulertzen dela. Hala ere, testuaren arabera, erlijio-ospakizun horiek herritarren segurtasuna babesteko legerian ezarritakoa eta segurtasun- eta osasun-eskakizunak bete beharko dituzte, bai eta atsedenerako eta bizikidetzan normalizaturako eskubidea bermatzeko eta hirugarrenei eragozpenak ekiditeko baldintza teknikoak ere, aplikagarri diren arau bereziak eta tokiko ordenantza egokiak gauzatzen diren establezimendu edo espazioetan beharrezkoak direnak, lege honetan eta haren garapen-araudietan ezarritakoaren arabera. Nahiz eta esanguratsua izan daitekeen lege batek bere eskumenaren barruan ez dauden lokalei eskakizun tekniko jakin batzuk eskatzea, horretatik argi ondorioztatzen da aurreproiektuan jasotako arauketaren bokazioa, helburu duena, mota horretako zentroak irekitzeko eskubidea bermatzeaz gainera, horiek erabiltzaileen segurtasuna bermatzeko beharrezko baldintza tekniko eta materialak betetzea eta hirugarrenei eragozpenak saihestea.

Lege-aurreproiektuaren helburua da kultu-zentroen eta beste espazio erlijioso batzuen irekiera arautzea. Horretarako, administrazio publiko eskudunei eskatzen die beharrezkoak diren lurzoru-erreserbak ezar ditzatela, eta kulturako edo beste erlijio-helburu batzuetarako guneak irekitzeko eta erabiltzeko ezinbesteko baldintza tekniko eta materialak finka ditzatela. Erlijio-zentroak erlijio-erabilerarako komunitatearen ekipamendutzat hartzen dira, herritarren zerbitzura dauden eta interes publikokoak diren ekipamendutzat hartzen dira eta hirigintza-sistemen zati dira.

Beraz, arautu beharreko gaia lurraldearen, hirigintzaren eta etxebizitzaren antolamendu-eremuaren barruan sartzen da, eta hori autonomia-erkidegoaren eskumen eskusibokoa da, Autonomia Estatutuaren 10.31 artikuluan ezarritakoaren arabera. Hala ere, gaiaren ikuspegi globala izateko, kontuan izan behar da Tokiko Araubideen Oinarriak arautzen dituen apirilaren 2ko 7/1985 Legearen 25.2.d) artikulua. Artikulu horrek ezartzen du udalerriak gauzatuko dituela antolamenduari, kudeaketari, gauzatzeari eta hirigintzako diziplinari buruzko eskumenak, estatu- eta autonomia-mailako legeriak ezarritako baldintzei jarraiki. Alegia,

EA Eren esku dago gaiaren inguruko legeria ezartzea, baina udalerriek kudeatu behar dute erlijio-izaerako kokaleku pribatuak ezartzeko modua.

Nolanahi ere, ezin da ahaztu arautuko den gaia errespetatu beharreko eskumen-eremuen eta konstituzio-arauen menpe ere badagoela, besteak beste: berdintasunerako eskubidea, EKren 14. eta 9.1 artikuluan ezarritakoa; jabetzarako eskubidea, EKren 33. artikuluan ezarritakoa; guztiok ingurumen osasuntsuaz eta zaratarik gabeaz gozatzeko dugun eskubidea, EKren 45. artikuluan ezarritakoa; interes orokorraren arabera lurzuaren erabilera, EKren 47. artikuluan ezarritakoa; kulturaren askatasunerako eta herritarren segurtasunerako eskubidea baliatzeko babesa, EKren 104. artikuluan ezarritakoa.

1.2.- Eskumen formala eta araudi maila.

Beharrezko tresna juridikoa dela eta, hirigintza-antolamenduak (lurzuaren erreserba, erabilera, lizentziak...) zuzenean du eragina EKren 33. artikuluan jasotako jabetza pribaturako eskubidean; beraz, legeak arautu behar du hura baliatzea (EKren 53.1 art.). Era berean, lizentziak polizia-jardueraren berezko teknika dira edo, beste modu batera esanda, administrazio-mugaren teknika (banako eskubideen murriztailea), EKren 9.3 artikuluan ezarritako legezketasun-printzipioaren menpe ere badagoena. Beraz, Legea da gaia arautzeko behar den tresna juridikoa.

Eskumen formala dela eta, Jaurlaritzaren Legeari buruzko ekainaren 30eko 7/1981 Legearen 16. artikulua ezartzen du Eusko Jaurlaritzak gauzatzen duela legegintza-ekimena, Autonomia Estatutuaren eta Legearen arabera, honela: Jaurlaritzari dagokio (xedapen horren 18. artikulua) lege-proiektuak onestea, Legebiltzarrerara bidaltzeko, eta proiektu horiek Jaurlaritzari proposatuko dizkio arautuko den gaian eskumena duen saileko titularrak (aipatutako Legearen 26. artikulua).

Proiektuaren helburu den gaia giza eskubideen eremuan sartzen da, Giza Eskubideen Europako Hitzarmenaren 9. artikulutik (pentsamendurako, kontzientziarako eta erlijiorako askatasuna) eta Europar Batasuneko Oinarriko Eskubideen Gutunaren 10. eta 22. artikuluetatik ondorioztatzen den moduan.

Lehendakaritza sail eskuduna da gai horren inguruan, Euskal Autonomia Erkidegoko sailak sortu, ezabatu eta aldatzen dituen eta horien egitekoak eta jardun-arloak finkatzen dituen Lehendakariaren abenduaren

15eko 20/2012 Dekretuaren 4.1.k) artikuluan ezarritakoaren arabera, martxoaren 1eko 8/2013 Dekretuak emandako idazketan; horrek Lehendakaritzari esleitzen dio *"giza eskubideen sustapena"* egiteko eskumena. Eta, zehatzago esateko, Lehendakaritzaren barruan, Bakearen eta Bizikidetzaren Idazkaritza Nagusiari dagokio espedientea hastea, Lehendakaritzaren egitura organikoa eta funtzionala ezartzen duen apirilaren 9ko 187/2013 Dekretuan ezarritakoarekin bat etorriz; bertako 19 a) artikuluan ezartzen da esleituta duela *"Giza duintasunean eta giza eskubideekiko konpromisoan oinarritutako bakearen eta elkarbizitzaren kultura sustatzeko sailen arteko estrategia bat diseinatu eta zuzentzea"*.

2) Lege-aurreproiektua

Aztertutako lege-proiektuak azalpen-zatia (sarrera), bost kapitulutan banatutako 16 artikulua, hiru xedapen gehigarri, lau xedapen iragankor eta bi azken xedapen ditu.

2.1.- Titulua: Kultu Zentroei buruzko Legea

Tituluak zuzen erreparatzen die Gobernu Kontseiluak 1993ko martxoaren 23ko bileran lege-proiektuak, dekretuak, aginduak eta ebazpenak egiteko onetsitako jarraibideei; labur, zehatz eta osorik adierazten du araututako gaia.

2.2.- Azalpen-zatia

Aurreko txosten juridikoan aipatutakoarekin bat, adierazten zuen xedapen orokorrak egiteko jarraibideen arabera, *"lege-proiektuetan, azalpen-zatiak aurretik <Zioen azalpena> titulua izango duela"*. Beraz, "sarrera" terminoa kendu eta "Zioen azalpena" jarri behar da.

Hori guztia kontuan hartuta, "Sarrera" kendu eta "Zioen azalpena" jarriko da.

2.3.- Xedapen-zatia

1. artikulua

Aurretiko txostenean adierazi bezala, ulertzen dugu arauaren helburuaren zehaztapena eta definizioa hobetzeko idazketa hobetu beharko litzatekeela; beraz, aldatu egin da, eta honela jarri:

"Lege honen xedea hiri-antolamenduko planetan erlijio-erabilerako ekipamendu kolektiboetara bideratutako lurzoruak erreserbatzen direla bermatzea da, baita kulturako edo beste erlijio-helburu batzuetarako guneak irekitzeko eta erabiltzeko baldintza tekniko eta materialak zehaztea ere".

Era berean, bigarren paragrafoa ezabatu da; izan ere, ez dio ezer gehitzen Legearen "helburua"-ren definizioari.

2. artikulua

Bigarren artikulua paragrafo bakarrak eratzen du. Aldi berean, paragrafo hori lau zatitan banatuta dago. Aurreko txosten juridikoak adierazi bezala, xedapen orokorrak egiteko jarraibideek ezartzen dute paragrafoek zifra arabiarren bidez zenbakituta egon beharko dutela, eta idatz-zatiak letra xehez adierazi beharko direla. Hori dela eta, idatz-zatietan zifra arabiarren ordean letrak erabili beharko dira.

Beraz, lehenengo paragrafotik kendu egingo da "*Euskal Autonomia Erkidegoko lurraldearen barruan*" aipamena; izan ere, erreferentzia errepikakorra da, arauaren hartzaile den erkidegoaren lurralde-eremua ezin baita beste bat izan.

Paragrafo horretan bertan, gure ustez, "*ingurumenarekiko errespetua*" aipamena kendu beharko litzateke; izan ere, Erlijio Askatasunari buruzko Lege Organikoaren 3.1 artikuluko klausulari aurka egin diezaioke, Lege Organikoan ezartzen ez den muga bat ezarriz. Agindu horrek hitzez hitz adierazten du hau: "*Erlijio- eta kultu-askatasunaren ondoriozko eskubideak egikaritzeko muga bakarra da enparauek askatasun publikoak eta oinarrizko eskubideak egikaritzeko duten eskubidea babestea, bai eta gizarte demokratikoaren esparruan legeak babestutako ordena publikoaren osagai eratzaile diren segurtasun, osasun eta moralitate publikoa babestea ere*".

Hori horrela, gure ustez egokiagoa da a) letra horretan orokorrean erlijio-askatasunari buruzko lege organikoa aipatzea eta, horretarako, honako testu hau proposatzen dugu:

a) Euskal Autonomia Erkidegoan erlijio- eta kultu-askatasunaz banaka zein taldean baliatzeko berme eraginkorra ematea. Eskubide horietaz baliatzeko mugak Erlijio Askatasunari buruzko Lege Organikoan xedatutakoaren arabera baino ezin izango dira ezarri.

Era berean, ados gaude aurreko txosten juridikoak dioenarekin, lehen letrako bigarren esaldiak honako hau dakarrela dioenean: *"Eskubide hauen mugak..."*. Ulertzen dugu hobeto egokitzen dela ordenamendura, baldin eta *"eskubidearen mugak"* jarri beharrean *"eskubide hau baliatzeko mugak"* jartzen badu, kontuan hartuta arau honek ez duela eskubidea berez arautzen, baizik eta hura baliatzeko alderdi bat.

Hori dela eta, aipatu bezala aldatu da.

4. artikulua

Kultu-zentroen definizioan, antzematen da izaera definitzen duen elementu bat falta dela, alegia adieraztea "jendea hartzeko" lokalak direla, kontuan hartuta pertsona multzo handia eta mugaezina har dezaketela.

Hori dela eta, "esklusibo" hitza kendu eta "nagusiki" jarri da; izan ere, egungo idazketaren arabera, erlijio-izaerako lokal batzuk, beharbada, eksklusibotasunez erlijio-jarduera ez edukitzeagatik, arautik kanpo gera litezke. Eta ez dirudi hori denik aurreproiektuaren asmoa.

Aipatutako proposamenen bidez, honela idatzita geratzen da:

"Kultu-zentrotzat hartzen da jendearentzat zabalik dauden eta nagusiki eta modu iraunkorrean kulturako, erlijio-xedeko bileretarako eta erlijio-heziketa edo erlijio-laguntza emateko erabiltzen diren eraikin, lokal edo areto erantsiak, edozein dutelarik titulartasuna, publiko zein pribatua, baldin eta, Erlijio Askatasunari buruzko Lege Organikoak ezarritakoarekin bat, berariaz halakotzat aitortu baditu dena delako elizak, konfesioak edo erlijio-elkarteak, zeinak nortasun juridikoa eduki behar baitu".

5. artikulua

Aurreko txosten juridikoaren arabera, artikulua honen edukia ez da beharrezkoa, jakina delako. Bat gatoz baieztapen horrekin; beraz, ezabatu egin dugu.

Nolanahi ere, formulazio hori badago, dagoeneko, arauaren sarreran.

6. eta 7. artikulua

Badirudi argi dagoela gainjarri eta errepikatu egiten direla 6. eta 7. artikuluen edukiak. Horrek ez du inolako eraginik testuaren argitasunean eta kalitatean; beraz, proposatzen da 6. artikulua ezabatzea; artikulua horren edukia behar bezala jasotzen da zazpigarrenean.

Hori horrela, aurreko txosten juridikoak aipatzen zuen "6. eta 7.1 artikuluen arteko antzekotasuna", eta adierazten zuen ez zirela bi artikulua bereizi behar. Txosten horren arabera, eta gogoeta horiekin bat gatoz, seigarren artikuluan, oro har, 7.1 artikuluan zehazten denaren alde egiten da. Horrela, seigarren artikulua "*hiri-plangintzako sistemez*" ari denean, "*hiri-antolamenduko planez*" ari da, eta horri zazpigarren artikulua egiten dio erreferentzia (hori bada termino juridiko zehatza eta espezifikoa); seigarrenean "*espazioei bide emanaz*" dionean, "*espazioen erreserbaz*" ari da, zazpigarrenean aurreikusten denaz (nahiz eta zehatzagoa den "*lurzoruaren erreserba*" terminoa); eta, "*gurtzarako ekipamenduak*" dioenean seigarrenean -alderdi horretan zazpigarren artikulua ere ez da egokia- benetan "erlijiozko erabilerako ekipamendu kolektiboaz" hitz egiten da (teknikoagoa eta juridikoagoa).

Hori dela eta, ezabatu egin da 6. artikulua; izan ere uste da zazpigarrenean jasotzen dela edo bakarrik jasotzen dituela arauaren edukiari inolako ekarpenik egiten ez dioten aipamen programatikoak.

8. artikulua

Artikulu honen idazketa konplikatua eta nahasgarria da. Batez ere, lehenengo paragrafoa. Lehenengo paragrafo horretan ez da laburpenik egiten eta berriro ere kokatzen da printzipioen eremuan; beraz, artikuluen zatia, beharbada, ez da hori jasotzeko leku egokia.

Aurretiko txosten juridikoak adierazi bezala, idazketa berritu egin da, honako testu honekin:

“Erljio-jarduerak gauzatzeko, administrazio publikoek tratu berdina emango diete erlijio-konfesio eta -elkarte guztiei, hauei dagokienez:

- a) Ekipamendu eta gune publikoen erabilera pribatiborako lagapen eta baimenak.*
- b) Jabetza publikoen erabilera pribatiboa.*
- c) Bide publikoaren aldi baterako okupazioa.*
- d) Ondare-ondasunen lagapena.*

9. artikulua

Artikulu honek kultu-zentroa irekitzeko udal-lizentzia eskuratu behar dela agintzen du.

Lehenengo eta behin, aipatu behar da artikulu honen terminologia ez datorrela guztiz bat indarrean dagoen Euskal Autonomia Erkidegoko Ingurumena Babesteko otsailaren 27ko 3/1998 Lege Orokorrean (IBLO) ezarritakoarekin. IBLOren 56. artikulua -barne-merkatuko zerbitzuei buruz Europako Parlamentuak eta Kontseiluak abenduaren 12an emandako 2006/123/EE Zuzentaraura egokitze aldera zenbait lege aldatzeko apirilaren 23ko 7/2012 Legeak emandako idazketan- 2. idatz-zatian adierazten du *“Udal-lizentziari jarduera sailkatuetarako lizentzia esango zaio...”* eta 3. idatz-zatian *“Komunikazioari jarduera sailkatuari buruzko aurrekomunikazioa esango zaio”*.

Hori guztia dela eta, gure ustez ez da zuzena *“irekierako eta erabilerako udal-lizentzia”* terminoa, aurreproiektuan erabiltzen dena; aipatutako erreformak ezarritako terminologia berrira egokitu behar da.

Udal-lizentzien (sailkatutako jarduera-lizentzia, terminologia berrian) helburua da bermatzea lokalek horietan egingo diren jarduera motei egokituta dauden baldintza teknikoak betetzen dituztela. Euskal Autonomia Erkidegoko Ingurumena Babesteko otsailaren 27ko 3/1998 Lege Organikoan daude araututa.

7. artikuluko 1. idatz-zatian jasotzen den aipamena, lizentzia emateko gehieneko epea ezartzeari eta hura isiltasun positiboaren bidez emateari buruzkoa, erredundantea eta asistematikoa izan daiteke; izan ere, epe hori dagoeneko badago IBLOren 59 bis artikuluan araututa. Erreferentzia isolatu hau, esan dugun moduan, asistematikoa da; izan ere, udal-lizentzia izapidetzeko aurreikuspenak zehatz jasotzen dituen arauketa batetik (EIBLO) atera da eta, horrela ikusita, erreferentzia isolatuak nahasketa baino ez du eragiten. Beraz, iradokitzen da aipamen hori aurreproiektuaren testutik kentzeko.

Nolanahi ere, "erlijio-erabileren" jarduera sailkatutako jarduera-lizentzia gisa jaso nahi bada, IBLOren II. eranskina aldatu behar da, eta A) letran jarduera-lizentziarako sailkatutako jarduera eta instalazioak jaso behar dira.

Zentro mota hori irekitzeko udal-lizentzia behar izateko (jarduera sailkatukoa) edo aurretiazko jarduera-komunikazioa egin behar izateko hausnarketa planteatzen dugu (IBLOren 56.3 art.); lehenengo aukera murriztaileagoa da, pertsonen eskubideetan esku-hartzeari dagokionez, eta lizentzia eskuratzeko betebeharraren helburu bera lor dezake, izaera horretako lokalen segurtasun-baldintzak betetzen direla egiaztatzeko.

Aurretiazko komunikazioak figura juridiko komunak dira, eta, kasu askotan, udal-lizentziak ordezkatzan dituzte, 2006/123/CE Zuzentarauan xedatutakoaren ildotik. Era berean, komunikazio horiek administrazio-simplifikazioa sustatu eta, ahal den neurrian, izapidetzearen karga burokratiko arindu nahi duten mekanismoak dira.

Barne-merkatuko zerbitzuei buruz Europako Parlamentuak eta Kontseiluak abenduaren 12an emandako 2006/123/EE Zuzentaraura egokitze aldera zenbait lege aldatzeko apirilaren 23ko 7/2012 Legeak, zehazki, zentzu horretan, IBLO aldatu zuen, adierazi dugun moduan, eta

jarduera sailkatuko aurretiko komunikazioa sortu eta II. eranskinen B) letran sartu zuen.

Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen Legearen 84 bis artikulua ere aipatu behar dugu; artikulua adierazten du, oro har, jarduerak gauzatzeko ez dela lizentziarik edo bestelako prebentzio-neurririk edo kontrolik behar izango.

Bestalde, gure ustez Kultu Zentroei buruzko Legeak ezarri behar du, zuzenean artikuluetan edo IBLOren aldaketa baten bidez (beharbada konponbide hobea, teknika juridikoan), eta ez haren garapen-araudiak, zer lokal motak behar duen lizentzia eta zeinek aurretiazko komunikazioa.

Hori dela eta, 9. artikuluko 4. idatz-zatia ezabatu egin da; izan ere, ulertzen da gaia legearen eskumenekoa dela eta ez garapen-araudiarena, edo, beharbada, haren aldatetarena. Hain zuzen ere, 4. idatz-zati horrek ezartzen du zenbateko edukierak ezartzen duen jarduera-lizentzia lortzeko beharra edo, besterik gabe, aurretiazko komunikazioa lortzekoa.

Hori horrela, oraintsu onetsitako Jendaurreko Ikuskizunei eta Jolas Jarduerari buruzko abenduaren 23ko 10/2015 Legearen adibidea aipatuko dugu; azken xedapenetako lehenengoaren bidez, otsailaren 27ko 3/1998 Legea (IBLO) aldatu du, eta edukieraren irizpidea ezarri du (300 pertsonatik gorakoa edo beherakoa), zehazteko lehia publikoko lokal batzuek udal-lizentzia lortu behar duten edo, besterik gabe, sailkatutako jardueraren aurretiazko komunikazioa behar duten.

Hori dela eta, IBLOren aldaketa, "erlijio-erabilerak" sailkatutako jarduera gisa jasotzeko, Kultu Zentroei buruzko Legeari azken xedapenak gehituta egin daiteke.

Hirigintza-lizentziak direla eta, askorik ez dago esateko; izan ere, lege honek ez du zuzenean horietan eragiten, baizik eta orokorrean aipatzen ditu, eta hirigintzaren arloan indarrean dagoen araudira zuzentzen da.

Zalantzarik gabe, arau hau egitean, administrazio honen beste sail batzuek –batez ere hirigintzako eta ingurumeneko arloetan eskumenak

dituztenek- eta tokiko administrazioek parte-hartzeko fasean, jardueraz- lizentziak emateko edo lokal mota horren aurretiazko komunikazioak jasotzeko arduradunak izanik, aukera egokia izango da horren inguruko irtenbiderik egokienaz eztabaidatzeko eta ondorioak ateratzeko.

12. artikulua

Artikulu honek aurreikusten du udalak neurriak hartu behar dituela, baldin eta kultu-zentroyen arauzko baldintzak betetzen ez badira.

Gure ustez, ezin da onartu inolako salbuespen subjektiborik gai honen inguruan. Beraz, jarrera bat arau-hauste gisa tipifikatuta badago dagokion araudiaren arabera, ez du garrantzirik jakiteak zein den arau-haustea egin duen pertsona, eta, ondorioz, pertsona guztiek jaso beharko dituzte egindako arau-haustearen ondorioak, legearen aurrean berdintasun-printzipioa hausteagatik zigorraren mende (EKren 14. art.).

Hori dela eta, 12. artikulutik kendu egin dira "zehapen-izaerarik gabeko neurrien" aipamen guztiak.

13. artikulua

Hirigintza-lizentzia behar duten egintzak Lurzoruari eta Hirigintzari buruzko ekainaren 30eko 2/2006 Legearen 207. artikulua eta hurrengoek arautzen dituzte.

Hori dela eta, aurreko txosten juridikoak aipatzen zuen bezala, artikulu honen 2. eta 3. idatz-zatiak kendu dira, gaia hirigintza-lizentzien araudiaren eskumenekoa delako, oro har, eta lege-proiektu honen eskumenak gainditzen dituelako.

15. artikulua

Lehenengo idatz-zatian, "irekierako eta funtzionamenduko udal-lizentzia" aipamena kendu da eta orokorrago jarri da. Adibidea: kultu-zentroyen udal-lizentzia edo jardueraz-lizentzia, egungo legezko terminologiarekin hobeto egokitzen delako.

16. artikulua

Aurreko txosten juridikoan aipatutakoarekin bat etorritz, lehenengo paragrafoa zehatzago geratuko litzateke honela: "*Kultu-leku eta erlijio-ekipamenduetarako erreserbatutako guneak zehazteko eta esleitzeko prozeduretan parte hartuko dute eliza, erlijio-konfesio edo erlijio-elkarteek, hirigintzaren arloko legedian jendaurreko informaziorako eta herritarren lankidetzarako aurreikusitako kasuetan eta moduan*".

Lehenengo xedapen iragankorra

Aurreko txosten juridikoan aipatutakoarekin bat etorritz, 3. idatz-zatian akatsa zegoen, aipatutako artikulua zazpigarrena izan behar zuelako.

Akatsa zuzendu da aurreproiektuaren zirriborro berrian.

Hirugarren xedapen iragankorra

Akats gramatikala dago gaztelaniaz "... sarbide publiko kultu-zentro" dioen lekuan; izan ere, "...sarbide publiko**ko** kultu-zentro" esan behar du.

Akatsa zuzendu da aurreproiektuaren zirriborro berrian.

Laugarren xedapen iragankorra

Gure ustez, xedapen honetan ezarritako egokitzapen-epea luzeegia da, baldin eta kontuan hartzen badugu pertsonen segurtasunean eragina duten neurriak direla. Gainera, "vacatio legis" hau Legea garatzen duen araudia indarrean sartzearen mende geratuko da.

Hori dela eta, idazketa berria eman zaio, eta murriztu egin da egokitzapen-epea. Epe hori araudia indarrean sartzen denetik aurrera hasiko da zenbatzen; izan ere, araudia da, lege-gaikuntzarekin, egoera berrira egokitzeko urte kopurua zehazten duena.

Honako testu hau proposatzen da:

"Lege hau indarrean sartzean 10. artikuluan aipatzen diren eta araudian ezarriko diren gutxieneko eskakizun material eta teknikoak betetzen ez dituzten kultu-zentroek, gehienez ere, garapen-arautegian horietara egokitzeko ezartzen den denbora izango dute horretarako. Epe hori ezin izango da 4 urte baino luzeagoa izan".

III.- IZAPIDETZEA

Lege-aurreproiektua izapidetzeko, Xedapen Orokorrak Egiteko Prozedurari buruzko abenduaren 22ko 8/2003 Legean ezarritako prozedurari jarraitu behar zaio.

Emandako testua aztertu ondoren, hau da eman den txostena, eta zuzenbidean hobeto oinarritutako beste baten mende geratzen da.

Vitoria-Gasteiz, 2016ko otsailaren (a)

Luis Alberto Oribe Novales
Araubide Juridikoaren Zuzendaritza